

SLOVENSKI NAROD.

Plaša vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsak leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterostopne petite vrste po 12 h, če se ostanila enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vagove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Iz škofovega pašalika.

II

Naj se ne dvomi, da smo v vseh stvarih, o dejanju in nehanju škofovih uslužbencev, naj si so še tako skrite v plašč temne noči, najtatančnejše informovani!

Tako nam je tudi znano, da je najel Dicenta pred ne baš davnim časom v Gorenjem gradu posojilo v znesku okoli 13.000 K. Kdo je neki to dolžno pismo podpisal? Škof? Ta vendar ni imel takrat nobenega kredita! Saj mu niti bogata »kranjska hranilnica«, ki sicer razpolaga s milijoni, ni hotela ničesar upati! Torej morda oskrbnik sam? Dicenta? Lahko mogoče! Toda nas navdaja misel, ako je ta stvar tako, da se pri tem posojilu ni gledalo toliko na varnost, kakor je sicer običajno! In vendar bi bila previdnost tudi napram škofu in njegovemu oskrbniku umestna. Le ogledimo si natančneje to zadevo! Kdo je pravzaprav dolжник? Škof? To je koščljivo vprašanje, isto se lahko z istim pravom zanika, kakor potrjuje. Prav tako pa je tudi glede oskrbnika Dicente. Ker je že torej dejstvo samo, kdo da je pravi dolжник, precej nejasno, je vprašanje, kdo da bode posojilo plačal, že celo temno!

Denimo samo, da bi prišel Dicenta v nemilost in da bi bil odpuščen kar čez noč iz službe. In to se prav lahko zgodi! On je v začetku pač znal zidati zlate gradove v — oblake, da je škof strme občudoval njegove duhovite načrte, a ko je bilo treba te načrte tudi dejansko izvršiti, se je izkazalo, da so bili sicer zasnovani z občudovanja vredno fantazijo, toda brez vsakega poznanja in vpoštevavanja dejanskih razmer, da se sedaj steka v škofovo blagajno — ne suho zlato, kakor je bilo sprva projektovano, ampak prava pravcata dolžna pisma in menice. »Gau, Freund, ist jede Theorie«, to se je tudi v tem slučaju izkazalo, kaj ne, signor Dicenta? Torej se prav lahko pripeti, da bode vzela kaka lepa noč tudi oskrbnika. Kaj pa potem s posojilom? Ali bode on vinil dotično svoto? Kako neki, saj nima niti premakljivega, niti nepremakljivega premoženja, in ako biga tudi imeti, stavim sto na eno, da bi mu niti v sanjah ne prišlo na um, da bi on vračal izposojeni znesek. Kaj pa, če bi tudi škof ne hotel plačati, češ, da je oskrbnik najel na svojo roko posojilo in da on ni v tem oziru prevzel nobenih obveznosti? In če bi nastopil novi škof, ki bi se plačilu upiral s polnim pravom? Kakorkoli se že torej stvar razmotriva, kaže se povsodi slaba perspektiva! Zato bi bilo naše mnenje, da bi se sedaj, ko je Anton Bonaventura po dolgem moledovanju le izberalil krvavo mu potrebno posojilo na gornjegradsko graščino, gledalo na to, da bode Dicenta onih 13.000 K vrnil. Sedaj je še železo vroče, torej na delo! Škof ima sedaj denar pod palcem in izplačal bode lahko tudi g. Turnšek, čeprav bo tukaj treba šteti — tisočake. Ni dvoma, da bode odpadlo nekaj tudi na delavca, kateremu je izplačal oskrbnik mesto obljubljenega bolniškega denarja 40 K, samo borih 20 kronic. Nemara še dobi vdova ubitega darvarja

Špeha v Bočni kak cekin, od katere se je škof odkupil za celih 400 K. Kaj ne, človeško življenje je škofu zelo poceni! 400 kron, nič več in nič manj je vreden oče in reditelj uboge slovenske pare! Po geslu: »Odpri roko, odpri srce, sirotam olajšuj gorje«, bode seve tudi bogato obdaril vdovo ubitega delavca v Lučah, saj škof sedi sedaj v denarjih in je tudi oče vdov in sirot! Z veliko radostjo bode mo te čine beležili! Bojimo pa se, da bo to šele v tistem času, ko bo upeljal naš eminentno narodni škof v naše urade — »die innere slovenische Amtssprache«, da se bolj nobel izrazim. In to bo gotovo prav skoro, znamenja vsaj za to se množe! Pod škofovim varstvom je nastala na Vrbovcu cela nemško-laska kolonija, in kjer nisi pred malo časa ničesar slišal razen slovenskega glasu, bije ti sedaj zgolj nemščina in laščina na uho! O blagor ti, slovenski škof Bonaventura, ti si dosegel, kar ni mogel doseči niti Missia s svojim Hofbaurom! Kako se je rajni Hofbauer trudil, da bi zasadi nemški življenj v gorenjegradskem okraju, a navzlic vsem naporom se mu to ni posrečilo, ker je bil predokritega značaja, in vsa leta, kar je on gospodaril v Gornjem gradu, je bil edini Nemec v celem gornjegradskem okraju. Dicenta je pa drugačen, prava »pogreta rihta«, ki pod plaščem narodnega indiferentizma dela na gospodarskem polju z vso vneemo v prilog germanske politike. O gospod Dicenta, saj se poznamo, torej nas ne boste vodili za nos! Zato bode mo v bodoče največjo pozornost posvetili Vašemu — gospodarskemu delovanju in ga pokazali v pravi luči! Takisto se bode mo še ozrli tudi na Vaše prejšnje delovanje, na primer v Brežicah in bode mo zlasti pojasnili, zakaj ste morali Brežicam dati slovo?

Takisto bode mo z vso vneemo zasledovali razmerje škofovega oskrbnikstva do cesarskega gozdnega čuvaja, o katerem razmerju se širijo prav čudne vesti. Za sedaj to samo beležimo, ne da bi se spuščali v podrobnosti! Pripomnimo pa, da smo stvari že na sledu, in da ne bode mo preje mirovali, dokler ji ne pridemo do dna! In to bode zanimiva stvar, ki bode marsikaj razjasnila, kar z ozirom na obstoječe zakone do sedaj ni bilo lahko razumljivo! Čim dobimo dovoljne dokaze v roke o stvareh, ki so sicer v celem okraju še javna tajnost, nastopili bode mo proti oskrbnikstvu z vso brezobzirnostjo in naj se mali gospodič Verbič še tako repenči na naš list. Čuden človek ta Verbič! Imel bi pač dovolj vzroka, biti lepo miren, ponižen in tih, saj ima zadosti masla na glavi. Mi smo mu dolgo časa prizanašali, ker se nismo hoteli baviti z na sebi tako neznatno osebo, a sedaj ko je postala ta oseba predzrna, smo uvideli, da ga je le treba malo prijeti za lase.

Postregli bi lahko s prav pikantnim in delikatnim škandalom, katerega junak je bil g. Verbič, in ki se je završil pred sodiščem. Interesantno bi bilo priobčiti dotične kazenske zapisnike, da bi svet videl kakšne širitelj morale ima škof za uradnike v Gornjem gradu. Sicer pa bode mo te zapisnike dobili v roke in če bi bilo treba tudi poseb-

nega zastopnika poslati k sodišču. A to ni edini slučaj, nam in vsemu okraju je znana še cela vrsta raznih delikatnih dogodkov in dogodbic, a mi še za sedaj o teh molčimo. Opozorjamo pa gospoda »podoskrbnika«, da včasih slišijo tudi sicer gluhe izbine stene in vidijo tudi zastrta okna, da včasih celo ne pomagajo Ernst Sigijevi preparati!

Capito, gospod Verbič? Torej, fant, miren bodi in ostani pri svojem kopitu! Sicer pa na svidenje!

Zmaga ogrske opozicije.

Banu Hedervaryju se je tedaj posrečila misija ter že bo morda jutri nastopil kot ogrski ministrski predsednik. V Budimpešto pa ne pride kot zmagovalc, temuč kot premaganec, ki je moral izročiti orožje ogrski opoziciji.

Ali je bila srečna misel, poveriti ravno bana Hedervaryja z ozdravljenjem parlamentarne krize na Ogrskem, o tem bo govorila bodočnost. Toliko pa je gotovo, da bi noben ogrski politik ne bil naletel na tolik odpor ter bi ne bil moral toliko pustiti na škodo dualistični ideji in avtoriteti vrhovne vlade. Saj je ban moral obljubiti vse, kar so Kossuthovci zahtevali ter si še po vrhu vezati roke za bodočnost. Seveda Hedervaryja ne peče posebno vest, ali bo tudi se tega držal, kar je obljubil. V tem oziru ga lastni bratje v Budimpešti najbrže še slabo poznajo. Naj vprašajo Hrvate, koliko je zaupati grofovski milosti. Prav lahko se namreč zgodi, da bode ogrski neodvisneži, ki se sedaj ponajajo s porazom nad Hedervaryjem, še prav neljubo iz zasede udarjeni. Naj le počakajo, da Hedervary čvrsto sede na ministrsko stolico.

Da je moralo priti do Hedervaryjeve vlade na Ogrskem, za to so delali v ogrski in dunajski diplomaciji. V resnih ogrskih političnih krogih so že s strahom gledali, kam dovedejo Hrvaško nemiri, ki se gode zaradi bana. Odstaviti bana pravzaprav niso mogli ne na Dunaju, ne v Budimpešti, ker je v ostalem vendarle popolnoma postopal po principih Dunaja in Budimpešte proti Hrvatom. Zato se je kakor nalašč izpraznilo ministrsko predsedništvo. Saj je Tisza celo v zbornici priznal, da je bila njegova kandidatura le manevar, da pripravi pot Hedervaryju. Tudi cesarju ga je izrecno priporočal.

Ogrska opozicija obhaja zmago-slavje. V posebnih razglasilih se obvesti narod, da je opozicija zmagala. Navidezno je zmaga tudi popolna. Že to, da je moral Hedervary poiskati Kossutha in druge »rovavce« proti monarhiji ter jih skoraj prositi milosti in naklonjenosti, pomeni veliko zmago. Sicer niso dosegli narodnih koncesij, zato pa jim tudi ni treba dati niti enega vojaka več, kakor dosedaj. A tudi za dovolitev navadnega števila novincev se pripravljajo opozicija, zahtevati narodne koncesije. Pijani prve zmage menijo Kossuthovci da imajo bana že na vrvi. Toda lisjak si odgrizne tudi nogo, da le uide iz pasti. Tudi ban ima pod mehko tačico ostre kremplje.

In kdo ve, kakšne so njegove in strukcije za bodočnost. Ogrski šovinisti se love za koncesijami, ne pomislijo pa, da se jim lahko izpodmakne ustava ter razpusti parlament. Kako je treba voditi »svobodne« nove volitve, o tem ima Hedervary prakso iz Hrvaške.

Prevrat na Bolgarskem.

Ni še minulo loto, ko se je obhajala na Šipki velika rusko-bolgarska slavnost, obnovev pobratimstva med tema dvema narodoma. Bila je to zahvalna manifestacija Rusiji, ki je dala Bolgarski vse, kar premore: zmago, svobodo, suverena vladarja in močno armado. Toda kmalu so pozabili na hvaležnost Rusiji. Bolgarski narod sicer nikakor ni nehvaležen ter se pri vsaki priliki krepko potegne za Rusijo, toda nova bolgarska vlada je začela zadnji čas uganjati kaj čudno politiko. Kabinet Petrov ima, kakor vse kaže, nalogo, trgati prijateljske vezi z Rusijo. Nedavno je pisal vladni list »Novi vek«: »Mi nočemo hoditi po sledovih kabinetov, ki so bili po padu Stambula, ki so v svojem prizadevanju, da izkažejo Rusiji zahvalno priznanje, pozabljali na svoje bolgarske dolžnosti.« Petrov tedaj prehaja očito na nevarno pot sovražstva do Rusije in protislovenske politike. V ta namen si je pridobil celo nekatere vodje macedonskih vstašev, kakor Čončeva in Mihajlovega. Pripoveduje jim, da bi Bolgarija jim rada pomagala, da pa tega ne pripuste Rusi. In tako se mu je res posrečilo, da so nedavno židje, socialisti in macedonski beguni hoteli prirediti v Sofiji veliko protirusko demonstracijo. Toda, ko je začel govoriti prvi podkupljenec proti Rusiji, vzdignilo se je ljudstvo ter nagnalo govornike, potem pa priredilo Rusiji veliko manifestacijo. Petrov naj bi pomislil, kako je končal Rusom neprijazni Stambulov, kaka usoda je zadela Cincar-Markovića v sosednji Srbiji, ker je šel na roko protustavnemu vladarju.

Politične vesti.

— Parlamentarne vesti. V nedeljo prinese »Wiener Zeitung« odgoditev državnega zbora. Poletnega zasedanja najbrže ne bo letos, pač pa so prične jesensko zasedanje že začetkom septembra. Deželni zbori se skličejo najbrž v desemberu.

— Češki klub je imel včeraj sejo, v kateri je pretresoval parlamentarni položaj. Izrekel se je, da je bila neizogibna politična potreba, da niso proračunskega provizorija dopustili rešiti parlamentarnim potom. Dalje je klub sklenil, da ne odneha niti za las od svojih zahtev.

— Körberjev kabinet se maje na vse štiri strani. Ako bi Körber sklical državni zbor meseca julija, so sklenili Čehi, da ga razbijejo. Körber se je pa tudi sam izrazil, da ne ve, kdaj bo sklical parlament, ker je to odvisno od ogrskega parlamenta. Ako ta slednji kmalu reši pogodbo, tako se mora tudi avstrijski parlament k zasedanju sklicati, da reši tudi ta toli nujno nagodbo. Vsestransko mnenje pa je, da se Körber brani sklicati

kmalu parlament, ker se boji za ka binet.

— Ministrska kriza na Ogrskem. Ban Khuen Hedervary je vendar postal ministrski predsednik, kakor je že bilo pričakovati. Včeraj je dobil od cesarja nalog, da sestavi novo ministrstvo. Upa, da je bo že ta teden predstavil cesarju. Brambni minister Fejervary je tudi odstopil in se je izjavil na prigovarjanje cesarjevo, da naj še ostane, da ne ostane v nobenem novem ministrstvu pod nobenim pogojem in da vztraja odločno pri svojem sklepu.

— Novo ministrstvo na Ogrskem se sestavi danes. Finančni minister Lukacs bo najbrže ostal, trgovinski minister bo postal Hieronymi, justični ministrom se imenujeta dr. Ploz in Nagy. Poljedelskim ministrom se imenujeta razun Deranyija grof Esterhazy in Szechenyi. Naučni minister bo ali Wlassics ali pa posl. Berzeviczy. Portefelj ministrstva vnanjih zadev si obdrži sam (!) ban. Vemo zakaj! Ministrstvo zunanjih zadev bo poverjeno grofu Batthyanyju. Ako ostane pl. Csech še nadalje hrvatski minister, je še neznan.

— Vstaja na Balkanu. Generalni nadzornik v Solunju Hilmi Paša je sporočil v Carigrad, da je od 21. t. m. bilo zaprtih Bolgarov v vilajetu Solun 38, v Peču 280 in Monastiru 450. Zaukazal je, da se predpreiskave kolikor mogoče hitro dovršijo. Dalje je dal oklic, da prebivalci, ki oddajo prostovoljno orožje, ne bodo kaznovani.

— Uprava države Kongo. Belgijska vlada je poslala angleški spomenico glede uprave države Kongo. V spomenici se pozivlja angleška vlada, da bi sporazumno z belgijsko vlado premenila 1. in 5. člen berolinskega generalnega akta.

— Vstaja v Maroku. V Tangerju je bil zopet spopadek. Sultanove čete so pod poveljstvom vojnega ministra podlegle vstaškim četam. Zgubile so nad 200 mož.

Dopisi.

Iz Kamnika. I. slovensko pevsko društvo »Lira« v Kamniku je priredilo pred kratkim svoj prvi letošnji populudanski izlet v prijazno tuhinjsko dolino na Laze, katerega se je udeležilo precejšnje število tukajšnjih društvu naklonjenih prijateljev. V prostorni Matjanovi gostilni se je razvila nenavadno animirana zabava, ko so izletniki prišedši iz Gor. Tuhinja zasedli svoje omizje in pričeli z izvajanjem krasno prednašajočih zborov. Številno zbrano občinstvo si je zbor mahoma prisvojil. Vse je bilo navdušeno za milo slovensko pesem. Iskrenima pozdravoma g. nadučitelja in g. župana odzval se je v krepkih besedah imenoma društva tajnikov namestnik, povdarjajoč pomen in namen društvenih izletov ter zahvaljujoč se za obili sprejem ter napil narodno zavednim Tuhinjem, ki vedo ceniti delovanje pevskega društva. Z burnimi živio klici bila sta sprejeta tudi velepomembna govora g. pevovodje in g. Gjud, ki sta veljala našim zatiranim bratom onkraj Sotle. Govornikoma so se pridile prisrčne ovacije. Prepevalo se

je neutrudno do poznega večera. Prepričani smo, da ostane vrlim Tuhinjem »Lirine« zbor v prijetnem spominu še mnoga leta. Želim, da bi naše zaslužno in požrtvovalno društvo priredilo v poletnem času še več sličnih izletov v okolico ter z milo slovensko pesmijo vzbujalo narodno zavest ter naše okoličane budilo iz narodnega mrtvila. — Ne dosti manj sme biti »Lira« ponosna na častni večer, kojega je nekaj dni pred izletom priredila svojemu društvenemu predsedniku g. Jankotu Pohlinu v salonu Fischerjevega hotela povodom njegovega imenovanja častnim članom. Omenjeni večer smemo po vsej pravici prištevati najsijajnejše vspelim zabavnim večerom »Lirine«. Pevski zbor nas je poleg starejših točk presenetil z več novimi skladbami, ki so splošno ugajale ter se morale na občno zahtevanje ponoviti. — Znova smo se prepričali, kako »Lira« napreduje od koncerta do koncerta. Brez oporekanja moramo »Lirine« pevski zbor šteti med najboljše in najizurjenejše, kar jih premoremo Slovenci. Duhoviti govor tajnikovega namestnika napravil je na slavljenca kakor tudi na vse udeležence najgloblji utis. Tudi naš dični, »Lira« vsikdar naklonjeni župan gosp. Močnik počastil je društvo s svojim prihodom ter poln navdušenja napil slavljenca in zboru. Ob zvokih mestne godbe, ki je prav marljivo svirala, ob ubranem petju ter številnih napitnicah, vrstedi se v presledkih, potoke je čas bliskoma in prav neradi smo se že v pozni uri udali odločno nastopivšemu Morfeju, ki je družbo končno vendarle zvalil v svoje sladko okrilje, ostavivši vsem udeležencem v radostnih srcih ljubke spemine na redko se pojavljajoč večer, ki ostane v Lirinih analih neizbrisen.

Mestibor.

Iz Idrije. Člani slovenske drame v Idriji. Na svojem turnusu so se slovenski igralci v Ljubljani spomnili tudi Idrije, kar je z ozirom na oddaljenost Idrije gotovo velika požrtvovalnost ter priredili tu v c. kr. rudniškem gledališču dve predstavi. V soboto so predstavljali »Huzarje« ali pod starim imenom »Gospa, ki je bila v Parizu« znano veseloigró v 4 dejanjih. Igra, dasi stara, ima mnogo mičnih zapletov in da so uloge tako dobro zasedene, kakor so bile ta večer, mora imeti popoln vseh. Občinstvo se je nad izbornim igranjem prav dobro zabavalo ter z dolgotrajnim odobravanjem izražalo umetnikom svoje priznanje. Gospej Danilovi je bil v drugem dejanju od občinstva izročen krasen šopek. Odbor domačega dramatičnega društva je pa koncem igre izročil lepe šopke gospej Dobrovolni in gđ. Kočvarjevi. Po igri so se zbrali gostje igralci in več narodnega občinstva v »Čitalnici«, kjer se je razvila zelo animirana zabava. Drugi dan v predvečer rudarskega praznika svetega Ahacija so se vprizorile 3 enodejanke in sicer: noviteta »Poljub«, »Kdor se poslednji smeje« in »Srečno novo leto!« Vse tri igrice so polne zabavnih prizorov. »Poljub« je v početku malce dolgočasen, a pride proti koncu do polne veljave. Gospo Danilovo, ki je izborna igralka, želeli bi si kot Miro v mlajši maski. V drugi igri pa je bila g. Danilova popolnoma v svojem elementu, ravno tako gospod Danilo, ki sta žela obilo pohvale. V tretji igri sta se odlikovala gospa Dobrovolna in gospod Dobrovolni, kojima je občinstvo ob odprti sceni burno ploskalo. V tej in prvi igri se je odlikoval gospod Nučič. Ta večer je bilo gledališče v vseh prostorih zelo dobro obiskano. Občinstvu so se vse tri igre kar najbolje dopadle, z odobravanjem in smehom se kar ni moglo pojenjati. Pri tej predstavi so igrali pred in med posameznimi igrami tamburaši sl. delavskega bralnega društva ter s tem mnogo pripomogli k popolnemu vspehu večera. Iz gledališča se je podalo več posetnikov predstave v čitalnične prostore, kamor so došli tudi igralci in pevski zbor delavskega bralnega društva, kateri e prednašal več lepih moških zbo-

rov. Gđ. Kočvarjeva je na splošno željo zapela nekaj ljubkih pesmic, a že po teh smo opazili vrlo nadarjeno pevko. Drugi dan so si gostje dopoldan ogledali svečanosti rudarskega praznika ter se popoldan odpeljali v Postojno. Poslovil se je od njih odbor idrijskega dramatičnega društva s željo, da nas prihodnje leto gotovo še posetijo. Omenjam še, da so se predstav udeležili samo somišljeniki narodne napredne stranke.

Iz Postojne. Tudi nas posetili so mili gosti, slovenski igralci ljubljanski. Gostovanje namenjeno je za tri večere. Dne 23. t. m. uprizorila se je vesela igra v treh dejanjih »Huzarje«. Nastopil je ves igralski ensemble. Za to igro treba spretih, rutiniranih igralcev in igralk. Zagonetek kar mrgoli v igri — vršiti mora se živahno, točno in fino; nastopajoči igralci morajo vajeni biti občevati v najboljših krogih. — Igra je bila dobro naštudirana, tekla je gladko v splošno zadovoljstvo sicer ne preobilega, a inteligentnega občinstva. Palmo večera priznamo brez pomisleka gospe Danilovi, katera je igrala temperamentno, ljubko šegavo, kot »gospa, ki je bila v Parizu« — kot husar je bila zelo brdka in pikantna, pridobila si je prvi večer splošne simpatije, glasnega odobravanja bilo je v izobilju. Tudi gospa Dobrovolna izkazala se je kot prav dobra igralka, žela je obilo pohvale. Gosp. Kočvarjeva je začetnica, prikupljive vnanjosti, in veselo nas bo videti jo izšolano z oglejenim organom. Gosp. Danilo stopil je prvi večer v rezervo, njegova vloga je bolj minimalna. Da pa je misel izvedel, posetiti našo Postojno z gledališkimi predstavami, je to posebna njegova zasluga. Onemu skrivnemu duhu pa priporočamo manj oblastno porabljati svoj glas — neprijetno je slišati podrejenega tega »igralca«.

Iz Zagorja. V prijaznem Zagorju na Pivki, v tistem Zagorju, kjer se je volilo za državnozbornih volitev enoglasno naprednega kandidata, vršila se je v nedeljo 21. t. m. lepa slovesnost — blagoslovljenje nove šolske zastave. Vsa slavnost imela je sicer bolj cerkveni značaj, a prav radi tega sprejmite g. urednik blagovoljno moje poročilo, bodo vsaj vedeli gotovi ljudje, da imajo tudi liberalci dušo in srce za cerkev, dušo in srce za vsakega duhovnika, ki ima pred očmi vedno in povsod svoj vzvišeni poklic in ne — politiko. Več let je morala čakati šola na zastavo in bi je bržkone tudi danes še ne imela, da nimajo Zagorci v svoji sredi neumorno delujočega nadučitelja Horvata. Pod njegovim vodstvom priredili so namreč šolski otroci par krasnospelih veselice, ki so materijalno znatno pomogle zastavi; primanjkljaj darovale so druge darežljive roke. Na slavnostni dan zbrali so se po popoldanski službi božji učenci v ozaljšani šoli; odhod so odkorakali v cerkev, kjer se je izvršilo običajno blagoslovljenje s krasnim govorom župnika g. Groznika. Z razvito zastavo odšla je šolska mladež na velik prostor sredi vasi, ki je bil okrašen z mlaji ter narodnimi in cesarskimi zastavami. Tu je imel slavnostni govor g. nadučitelj. Razložil je otrokom pomen slovenskih trakov (dar kumice g. Domiceljve). Vzpodbujal jih je k ljubezni do lepe slovenske domovine, do visoke cesarske hiše. — Po končanem govoru vskipel je iz mladih grl trikratni živio na presvetlega cesarja, nakar so zapeli učenci cesarsko pesem, katero je poslušalo mnogobrojno občinstvo stoje, razkritih glav. Sledilo je petje in telovadba. Najbolj so gotovo ugajale vsakemu »proste vaje« dečkov, katere so spremljale deklice z lepimi dvoglasnimi koračnicami. Ko se je zahvalila učenka raznim dobrotnikom pogostila je g. kumica s pomočjo drugih dam bogato vso šolsko mladino. Prijatelji šole zbrali so se proti večeru v gostilni g. Faturja, kjer je iz članov požarne brambe in drugih gospodov ad hoc sestavljeni pevski zbor razveseljeval z umetnimi in narodnimi pesmicami že itak animirano družbo. Semtertja je švignil proti Zagrebu tudi kak »pereat Hedervary«, saj drugače bi tudi ni bilo mogoče, ko je zaoril mogočni »Slovenac

in Hrvat«. Skratka, doživeli smo lep dan in lep večer, ki bode ostal nam, posebno pa šolski mladini v najlepšem spominu. K temu pa je seveda največ pripomogel od vseh ljubljani župnik g. Groznik, duša vse prireditve g. nadučitelj Horvat, velikodušna kumica g. Domiceljve in sploh vsi za lepo in blago vneti domačini in — tuji. — Zavedne Zagorce pa — Bog živi in — poživi! — S.

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Čim bolj je prišel do veljave asketično-hirarhični sistem rimske cerkve, toliko bolj so se javljali znaki, da mora ta sistem propasti. Kdor primerja razmere, ki so vladale v srednjem veku, z današnjimi razmerami, tisti spozna, kako ogromno mnogo je cerkev izgubila.

V srednjem veku je cerkev dosegla svoje največje triume, od tedaj nazadnje rapidno.

Oi časov papeža Gregorja VII. se je cerkev vedno opirala na maso narodov, da bi z njihovo pomočjo uresničila svoje vzore in dosegla neomejeno gospodstvo nad vsem svetom. Zdaj je dvignila kmeto, da je podvrgla nepokorne prelate in posebno velikaše, zdaj zopet je apelirala na mase, da si prisvoji sveto deželo.

V prvem času je tudi dosegla velikih uspehov. S pomočjo neukih mas je ukrotila kralje, velikaše in duhovnike ter na jeruzalemskih zidovih postavila križ. Toda mase, ki jih je cerkev dvignila, se niso zadovoljile s tem, da so pomogle cerkvi dosegati svoj cilj. Boreč se za cerkvene koristi, so te mase kmalu spoznale, da imajo same svoje življenjske interese in začeli so se poganjati zanje. To jih je v znatni meri odtujilo cerkvi. Najbolj pričajo to križarske vojne. Te vojne so bile najznamenitejši uspeh, kar jih je dosegla cerkev, največji triumf hirarhije, ob enem pa tudi začetek nove posvetne kulture, ki je zadalja cerkvenemu sistemu smrtni udarec. Cerkevna politika, ki je na stotisoče ljudi speljala v Jeruzalem, je s tem v Evropi v gospodarskem in duševnem oziru povzročila celo revolucijo, ki je raznesla tesni okvir asketičnih cerkvenih naukov. Čim bolj so se narodni odražali od asketičnega naziranja, se je začel podirati ves sistem. Križarske vojne so rodile različne uspehe; kar je cerkev želela in ž njimi tudi dosegla, je vse zopet izgubila, ostal je samo en sad: papeštvo je izgubilo svojo prevlado in na njegovo mesto sta stopili državna oblast in mestna kultura.

Odločilni obrat v razvoju srednjega veka je prouzročila mestna kultura s tem, da je popolnoma predrugačila gospodarsko podlago zapadne kulture.

Cerkev je, hoteč ves svet podvreči svoji oblasti, zapeljala frankovske in nemške kralje, da so skušali kar največ dežela zavojevati. S tem se je silno pospešil razvoj feudalizma, ker se je število svobodnih mož vedno bolj krčilo in se je množilo število onih, ki so bili tako glede svoje osebe kakor glede svojega dela odvisni od velikašev. Cerkevni nauki so to močno podpirali, ker se je s tem zadrževalo denarno gospodarstvo in je ostalo kmetijsko glavno, da izključni temelj vsega narodnega gospodarstva. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 26. junija.

— **Odlike ni!** Kranjsko ljudsko šolstvo se z naglimi koraki blizu svojemu višku. Sedaj so odpravili tudi odliko učencev in učenek. Kdor se je pridno in vztrajno učil, ne sme imeti v izpričevalu opazke, da je sposoben za višji razred z odliko, tudi ne sme biti v letnem poročilu tiskan z debelimi črkami. Zakaj ne? Zato, ker ni učenčeva zasluga, če se je pridno učil, nego to je zasluga njegovega talenta. Potem pa tudi zakon tega ne ukazuje, zato se mora vzeti otrokom tudi to veselje, tudi ta izpodbuda! Laž je namreč, da bi bil otrok pohvale vesel, zlasti če jo zasluži. Pri odraslih ljudeh to se seveda drugače. Ti smejo biti odlikovani, najsi premnogokrat ne zaslužijo odlike. Svetlo znamenje na prsih — o, kako to dobro de gospodom! In potem pa tudi: ali se ne peha jo in ne

zatajujejo nekaterniki samo zato, da bi hitreje po hrbitih drugih ljudi splezali tja visoko do kakega sekijskega šefa ali dvornega svetnika ali še kam višje? Visoki gospodje smejo vse, samo ubogi ljudskošolski učenec nima privilegija, da bi mu človek smel javno reči: »Glej, zasluži si, zatorej te hvallim!« — Tako počasi, a sistematično trgajo rahle strune, nežno napete v otrokovi duši. Le pogumno naprej! Znamenja kažejo, da nas čimdalje bolj objema formalizem, a notranji glas nam pravi, da bo vzlic vsemu formalizmu nekoč premagala trezna razsodnost. Zakaj resnično, resnično vam povemo: osebe izginejo, a kar je živele visokega in neosebnega pred njimi — ostane! Pa tudi to ni še vseh naših smelih besedi konec!

„Učit. Tov.“

— **Prerano veselje.** Znani rogovilež Dzimski je baje pozival monterje, ki prirejajo električne luči v »Zvezdi« za Prešernovo veselico, da naj prenehajo z delom, ker bo veselica itak zabranjena. Baha se, da so Nemci že storili v ta namen potrebne korake. Koliko zaležejo Dzimskovi koraki pri deželni vladi, sicer ne vemo, a toliko je gotovo, da si lahko ljubljanski in izvenljubljanški Nemci pete zbrusijo, ali naše slavnosti ne bodo preprečili!

— **„Slovenska Matica“** ima v četrtek dne 2. maj. srpana ob polsedstih popoldne v društveni pisarni CXXXIII. odborovo sejo. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnikov o 132 odborovi seji in o XXXIX. rednem občnem zboru. 3. Volitev predsednika, podpredsednikov, blagajnika, ključarjev in odsekov. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualia.

— **Velika narodna veselica na korist Prešernovemu spomeniku.** Piše se nam: Ker čujemo, da se namerava veselica prirediti stoprav ob petih popoldne, opozarjamo odbor, da bi bilo umestnejše prireditev določiti na 3 ure, ker se bode občinstvo tem obilneje udeležilo te veselice.

— **Prva javna produkcija gojencev „Glasbene Matice“** v zgornji veliki dvorani »Narodnega doma« koncem šolskega leta 1902/3. bo v soboto, dne 27. t. m. ob 1/8 uri zvečer. Spored: 1. Mendelssohn: »Pesem brez besede«, op. 53. št. 3, na klavir svira gđ. Vera Meden. (Šola g. J. Procházke.) 2. a) Fr. Gerbič: »Sklepala roke si bele«, b) Fr. Schubert: »Nestrpnost«, pesmi, poje g. Jakob Prek. (Šola g. Fr. Gerbiča.) 3. W. A. Mozart: Sonata v F-duru, 1. stavek, na klavir svira g. Niko Štritof. (Šola gđ. Klotilde Praprotnikove.) 4. a) W. A. Mozart: »O, Izis in Oziris«, pesem iz opere »Čarobna piščala«, b) I. pl. Zajc: »Dobro jutro«, pesmi, poje g. Julij Betetto. (Šola g. Fr. Gerbiča.) 5. W. A. Mozart: Sonata v F-duru, 3. stavek (Finale), na klavir svira gospod Mirko Govékar. (Šola g. J. Procházke.) 6. Ch. Dancla: Symphonie concertante za dve gosli, svirata g. Ivan Karlin in gosp. Rudolf Šturm. (Šola g. J. Vedrala.) 7. a) J. Konopacki: Na potovanju, b) A. Rubinstein: Asra, pesmi, poje gđ. Vlastimila Perál. (Šola g. Fr. Gerbiča.) 8. St. Heller: Tarantella, op. 85, št. 2, na klavir svira gđ. Ana Jenko. (Šola g. J. Procházke.) 9. R. Volkmann: Serenada za goslarске instrumente v F-duru, 1. stavek: Allegro moderato. II. stavek: valček, Allegretto moderato. III. stavek: koračnica, Allegro marcato. Prvo violino svirajo: Gerbič Hugon, Karlin Ivan, Novak Ljudmila, Štritof Niko, Šturm Rudolf, Tavčar Josip, Trošt Milan. Drugo violino svirajo: Heybal Josip, Kovač Leopold, Lampe Fran, Majdič Vinko, Novak Stanko, Romih Josip, Rus Ivan. Viololo svirajo: Dežela Miroslav, Pavlin Josip ter sodeluje 5 gospodov članov in prijateljev »Glasbene Matice« (2 viololi, 2 violončela in 1 kontrabas.) 10. Lortzing: Arija Marije iz opere »Vormski orožar« — »On spie«, poje gđ. Ivanka Knific. (Šola g. M. Hubada.) 11. a) J. Procházka: iz »Skica«, op. 5. št. 4, b) Chopin: Valček op. 64 št. 1, na klavir svira gđ. Marija Soos. (Šola g. J. Procházke.) 12. a) Saint Saëns: »O dnevi pomladine«, pesem iz opere »Semson in Dalila«, b) Ch. Gounod: »Cvetke ljubljene ve...«, pesem Siebelna iz opere »Fausta«, poje gđ. Pavla Treo. (Šola g. M. Hubada.) 13. Weber: Polacca brillante, op. 72, na klavir svira gđ. Jelisava Krsnik. (Šola g. J. Procházke.) Veliki koncertni klavir ces. in kr. dvornega in komornega fabri-

kanta, g. Frederika Ehrbarja z D. naja. Začetek produkcije točno o pol 8 uri. — Konec proti pol 12. — K produkciji vabijo se društveni člani, njih rodbine ter sploh prijatelji in podporniki »Glasbene Matice«. Vstop je prost. Prihodnja, druga produkcija bo v sredo dne 1. julija v veliki dvorani »Narodnega doma«.

— **Konsum na Rečici** je zadnjih pojmih. Vse se ga ogiblje. Čevljar Joža Zorko, pretepač Kostanjevec in politično zrel Rajnecar docela razkrinkani. Celo najhujši zagovorniki konsuma so izprevideli, da so ti trije c. s. c. krivi vsega namira in prepira, ter vseh neredov na Rečici.

— **Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev** je ustanovilo in začelo svoje delovanje. Za sedaj je sedež društva v Zalcu, kjer je bilo na občnem zboru dne 1. junija t. l. tudi voljeno načelnstvo in sicer: Načelnikom g. Ivan Kač obč. tajnik v Zalcu, nam. g. Fr. Kovač okr. tajnik Velenju, blag. g. And. Perc obč. tajnik v okol. Celje, nam. Ant. Goršek obč. tajnik v Gotovljah, tajnikom g. Oroslav Kušec obč. tajnik v Zalcu, nam. gosp. Mart. Goršek obč. tajnik v Šoštanj. Odbornikom: Fr. Kajtna obč. tajnik okol. Rogatec-Slatina, Damijan Kuren okr. tajnik v Sevnici. Društvo sme raztezati svoje delovanje po vseh avstrijskih deželah zastopanih v državnem zboru, in iz vseh teh dežel zamore pristopiti udje k temu društvu. Ud tega društva zamore postati vsaki uslužbenec avtonomnih uradov, vsi predstojniki uradnikov in drugi uslužbeni. Vstopnina znaša enkrat za vselej 2 K, letnina pa 2 kroni. Podporni ud postane lahko vsak pošten avstrijski državljani in vsaka druga korporacija, ako plača 10 K na leto v društveno blagajno. Društvo ima namen združiti vse avtonomne uslužbence v Avstriji, najprej seve v slov. deželah, zboljšati gnotnostanje in zagotoviti njih bodočnost. Ker pa se zamore ta velika naloga le tedaj izvršiti, ako se društva oklenejo vsi oni gospodje, kateri služijo avtonomnim uradom, se s tem prijazno vabijo k vstopu k temu za naš stan prepotrebni nemu društvu. Oglasi se pošiljajo društvu avtonomnih uradnikov v Zalcu, Štajarsko in pridene ustopino in letnino. Z ozirom na to, da to društvo ni politično, nego strogo stanovsko in z ozirom na to, da se bode društvu lažja za naše stanovske koristi potegovala, nam pač ni potreba delati za društvo druge reklame, kakor da rečemo: K mur je milostna sreča in sreča njegove rodbine, ta bo brez premisleka pristopil k društvu avtonomnih uradnikov.

— **Kranjska podružnica slovenskega društva** je salenila v svoji zadnji seji, da priredi v letošnji sezoni naslednje izlete: Dne 28. in 29. junija na Dobrač, v mesecu juliju na Češko kodo in avgusta na Triglav o priliki otvoritve hotela v Vratih pod Triglavom, pozneje pa na Kamniško sedlo in Zajzere pod Višarjem, kateri kodi se gradita in bosta še v letošnji sezoni dograjeni. Odhod na Dobrač ob lepem vremenu dne 28. t. m. ob 8. uri z vlakom iz Kranja. Kosilo se bode v Beljaku; odhod z vozom čez Mitterwald (letovišče v posebni lepi legi) v Pliberk in odhod peš na vrh Dobrača (2 1/2 ure), kamor se dospe proti večeru. Tam prenočišče. Drugo jutro nazaj čez sv. Duh peš v gorke toplice Beljak (Warmbad Villach) in s popoldanskim vlakom od ondi proti domu. Dobrač je zelo lahko pristopna partija, ker vodi do vrha vozna pot in je raz istega eden najlepših razgledov v celih Alpah. Na vrhu je zelo udoben hotel z zelo zmernimi cenami in dvoje cerkva Pot čez Mitterwald in Pliberk je posebno zanimiva, nič manj ona čez sv. Duh v toplice Beljak. To partijo posebno priporočamo radi lahkote dostopa za udeležbo našim cenjenim damam.

— **Prvo slovensko pevsko društvo „Lira“ v Kamniku** priredi v nedeljo, dne 28. junija t. l., v slučaju neugodnega vremena pa 12. junija t. l. svoj drugi letošnji izlet v Radomlje, kjer se vrši na vrhu gostilne g. Fr. Jermana pevski koncert z obširnim sporedom. Pevski zbor se zbira pred čitalnico in odkoraka iz mesta točno ob 2. uri popoldne. Pričakujemo, da se bode občinstvo iz mesta in okolice številno pridružilo društvenim izletnikom v prijazne Radomlje, kjer bo e obilo skrbjeno za zabavo in življenjske potrebe. Da bi nam bil le Jupiter pluvius zanesljiv! Na veselo svidenje torej v nedeljo!

— **Iz Novega mesta** nam pišejo: Zares vredno se nam zdi, da poročamo o lepem napredku naše godbe! Gotovo nam daje taista dovelj užitka vsako seboto zvečer — posebno pa to opažamo letos — ko naša godba v resnici dobro igra: Čuli smo v soboto nekaj ličnih komadov kakor: 1. Wagner: R. Nibelungen. Koračnica. 2. Emeršič: O poletni slavnosti. Overture. 3. Zajc: Miruj srce moje. Pesem. 4. Emeršič:

Bela Ljubljana. Koračnica. Želimo in upamo, da se bode naš g. kapelnik Gmariš tudi znanprej trudi, da nam godbo na tej stopnji ohrani!

Poštna zveza Kamnik-Gornjigrad. Merodajnim faktorjem bi priporočali, naj preštudirajo, ali bi ne bilo možno zvezati Gornjigrad, oziroma Savinjsko dolino s Kamnikom po vozni pošti. Sedaj mora pismo iz enega teh krajev v drugega romati na Ljubljano, Celje in Mozirje in rabi vsled neugodne zveze vlakov — skoraj dva dni, da ga dobi naslovnik v roke. Poleti bi poštini voz bil vedno poln popotnikov, ker bi se turisti in drugi radi posluževali udobnosti. Savinčanom bi tudi bilo priлично, ker bi častnike in druge pošiljate iz Ljubljane dosti prej dobivali, kakor sedaj, ko pridejo na večer izdani častniki šele drugi dan popoldne v Gornjigrad. Z vozno pošto zvezo bi zlasti pridobila Kamnik in Gornjigrad. Ako se pošta vozi čez Ljubelj in čez Predež, bi tudi Črnišec ne bil prehud.

Iz Metlike se nam piše: Dne 5. julija 1903 bode svečani blagoslov nove grško katoliške cerkve sv. Cirila in Metoda v Metliki, svečani blagoslov vršil bode križevački kanonik prečastiti gospod monsignor dr. Dane Šajdovč. Cerkev je prav krassen in dostojen spomenik sv. slovanske apostolskih bratov, ter se bode na ta svečani dan zbrali složni in verni bratje Slovenci in Hrvati.

Razmere na južni železnici. Iz St. Petra se nam piše: Da južna železnica bore malo skrbi za udobnost potujočega občinstva, je splošno znano. Brzovlaki imajo navadno po 1 voz III. razreda, poštini vlaki običajno dva, kateri so seveda do skrajnosti natačeni. Na mnogobrojne pritožbe se „južna železnica“ principijelno ne ozira. Sosebno slabe in res žalostne razmere vladajo v St. Petru na Pivki. Ako prideš iz Trsta s poštanim vlakom ob 1. uri popoldne, čakati moraš do poštnega vlaka na Reko celih 10 ur. Ako te pa pot pripelje s poštanim vlakom iz Ljubljane v St. Peter, čakati moraš zopet 7 ur poštnega vlaka na Reko. Lahko rečem, da je ni v celi Avstriji železnice uprave — ki bi čim bolj takomaloma zvezo — kakršna je med St. Petrom in Reko. Še na manjših lokalnih železnicah je zveza znatno boljša. Vrhnika in Kamnik n. pr. se lahko Reki v pest smejeta, saj imata to, dva kraja boljše zvezo kakor veliko trgovsko mesto Reka! In kako lahko ob južni železnici ta nedostatek odpravila. Ko izstopiš iz vlaka, ti pred oči nosom odhaja tovrni vlak v Reko. Ravnotako pride okoli 1 ure popoldne tovrni vlak iz Reke, pripravi bi treba je par vozov za ljudi in iz tovrnih vlakov bi se napravila mešanica, katere bi imela zvezo s Trstom, odnosno z Ljubljano; voziti seveda bi morala primerno hitreje. Naterpanci imajo svoj sekundarni vlak, kateri pa nam v bistriški dolini, oziroma Rečanom nič ne koristi. Tu bi se dala krasna direktna zveza doseči. Poštini vlak iz Reke naj bi jutraj dobre pol ure popred odhajal in naj bi imel zvezo s sekundarjem, s tem bi bilo pač vsem prebivalcem ob reški železnici ustrezno. Radovedni smo, se li bode slavno vodstvo privilegirane južne železnice oziralo na naše pravične zahteve, ali nam „principijalno“ ne ugodí.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 v. je priznala deželna vlada Marg. Testen iz Loke pri Mengšu, ki je 4letnega dekca Antona Jagodića rešila iz vode.

Rudarski akademiki iz Pibrama v Idriji. Dne 23. t. m. je prišlo večje število slušateljev rudarske akademije v Pibramu v Idrijo, da so si ogledali ondodni rudnik.

Vipavsko pevsko društvo priredi v nedeljo dne 28. junija 1903 veselico na dvoru graščin visokor. gosp. Karol grof Lanthierja pod kostanjem. Spored: I. G. Eisenhuth: »Na Savici, poje moški zbor. II. »Divji lovec« Narodni igrokaz v štirih dejanjih. Spisal Fr. S. Finžgar. III. Ples. Začetek točno ob 1. 4. uri popoldne. Med odmorom pri plesu svira oddelek c. in kr. vojaške godbe štev. 47 iz Gorice. Vstopnina: k veselici sedeži od I.—IV. vrste K 1,60, od IV. do zadnje kron 1.—; stojšče 50 h, k plesu 2 K Ker je čisti dohodek namenjen za novo tamburco, se dobrohotnosti ne bi ujemje. Predprodajo vstopnic je blagohotno prevzel gosp. I. Hus, lekarnar v Vipavi. Ojbor.

Slovensko pevsko društvo v Ptujju je razpisalo ob novem letu t. l., kakor znano, dve častni nagradi za najboljši moški in mešani zbor. Po tem razpisu došlo je več skladb. Po sodbi ocenjevalcev priznala se je častna nagrada pesmi »Lahko noč«, moški zbor, besede I. Zupanove, uglašbil g. H. O. Vogrič, kapelnik v Sarajevu. Pesem je izmed vseh doposlanih kompozicij najboljša; sama na sebi je precej dobra, pohvale vredna, miali so priproste, lepo izražene, ima v sebi

nekaj ljubeznivosti in tudi stavek je precej dober. Vsem drugim gg. sotekmovalecem so se skladbe vrnilo.

Zaprta šola. Šolo pri Sv. Antonu v Slov. Goricah je zaprlo c. kr. okrajno glavarstvo za nedoločen čas radi hudega kašlja, ki muči šolsko mladino.

Splošno gozdno veselico z godbo, plesom in kegljanjem na dobitke prirede strokovne organizacije v nedeljo dne 28. junija v Wöhrichshofnu pod Rožnikom. Za četek ob tretji uri popoldne. Vstopnina prosta. Ob neugodnem vlemenu se vrši veselica v ponedeljek, dne 29. junija.

Mirozov. Društvena godba priredi prihodnjo sredo, 1. julija t. l. ob osmih zvečer po mestu mirozov, ki se bo pomikal po naslednjih ulicah: Mimo škofije, skozi Kopitarjeve ulice čez jubilejski most, po Sv. Petra cesti, Marijinem trgu, Prešernovih ulicah, Selenburgovih ulicah, po Kongresnem trgu, Gospodskih ulicah, Turjaškem trgu na Breg, čez šentjakovski most in po Starem in Mestnem trgu v društvene prostore. Ob deževnem vremenu se mirozov ne vrši in preloži na drug dan.

Društvena godba koncertuje: V nedeljo, 28. junija t. l. od 10—12 ure dop. na Fantinijevem vrtu v Gradišču; popoldne od 4 naprej na Koslerjevem vrtu; v ponedeljek 29. t. m. od 10—12 dop. na vrtu H. faerjeve pivovarne na Sv. Petra cesti, popoldne od 4 ure naprej na Koslerjevem vrtu. — Vstopnina za nečlane 10 krajc.

Strážnika se je lotil. Včeraj zvečer prišel je na policijsko strážnico na Radeckega cesti Jakob Bartel, mehanik pri Globočniku v Metelkovih ulicah št. 27 in je zahteval, da gre eden strážnik z njim, češ, da je bil v Metelkovih ulicah napaden. Bartel je bil precej vinjen in se je tako obnašal, da mu je strážnik rekel, naj se odstrani. Bartel je pa na to strážnika sunil v prsi in ga zgrabil za roko, nakar mu je strážnik napovedal aretovanje. Bartel pa je ušel iz strážnice in zbežal po Radeckega cesti, kjer pa ga je užitinski paznik ustavil in ga izročil strážniku. Aretovanec se je vrgel na tla in ni hotel nikamor iti. Strážnik je moral dobiti pomoč daj je mogel aretovanje izvršiti.

Ponočni mir v Prulah. Vsak večer zbirajo se v Prulah fantje, ki upijejo, pojejo, vriskajo in posnemajo z glasovi živali in sploh proizročajo tak nemir, da se prebivalci tega okraja pritožujejo. Včeraj zvečer je policija zajela osem fantov, ki so lajali kakor psi, posnemali petelinovo petje in na vsi moč kričali.

V blaznico. Danes jutraj odpeljal so v blaznico na Studencu Andreja Podkrajška, 18 let starega trgovskega pomočnika iz Litije, pristojnega v Ljubljano. Včeraj je v Litiji dvakrat skočil v Savo in jo preplaval, na kar so ga prijeli in pripeljali v Ljubljano. Bilo se mu je zmešalo.

Brez cvenka. Včeraj popoldne je prišel v Kovačevo gostilno »pri zelenem hribu« neki žejen in lačen kosec in si je naročil piva, kruha in mesa. Ko se je natakarica Antonija Kosišek odstranila, jo je brzo popihal z vrta in stekel na Barje, ne da bi bil plačal.

Sceste. Na Sv. Jakoba trgu je hlapec Jožef Predalč, v službi pri Jaketu na Tržaški cesti, prevrnil danes jutraj neki mlekarici vozček, da se je več steklenic razbilo in se mleko razlilo po cesti.

Prst odtrgalo. Delavec v papirnici v Medvodah, Matevžu Marjascu, stanujočemu v Pirničah št. 72, je dne 24. t. m. padel kos železa na levo roko in mu odtrgal sredinec in prstanec.

Tatvina na Mirju. Tiskarjevi ženi Mariji Lampičevi na Mirju št. 6 je ukradel neznan tat pri odprtem oknu na pol izdelano modro, volneno žensko krilo.

S kamnom napadel je danes jutraj v Križevniških ulicah 60letni delavec Franc Zupan delavca v tobačni tovarni Ivana Findeisena, ker mu je zapeljal hčer.

S tujim potnim listom jo je hotel popihati v Ameriko hlapec Anton Sterle iz Pečke, pa ga je na južnem kolodvoru zasačil redar.

V Ameriko se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 16 izselencev s Kranjskega.

Iz Amerike se je pripeljalo danes jutraj 10 Hrvatov v Ljubljano. Od tod so se odpeljali v svoje domače kraje.

Izgubljene reči. Na poti po Lattermannem drevoredu, po Franca Jožefa cesti, po Selenburgovih ulicah in skozi »Zvezdo« do Židovske steze je izgubila včeraj zvečer neka dama belo rujavo torbico, v kateri je imela šipke.

Gotovo še ni. Čuje se, da so se veliki ilustrirani listi v Londonu in Parizu obrnili do ljubljanskega »Slovana«, da bi jim odstopil svoje klišee. In sicer proti visoki

odškodnini. Ker pa gosp. Dragotin Hribar klišee je brezplačno odstopiti hoče, se bodo dotična pogajanja prejkone razbila, a gotovo še ni!

Najnovejše novice. Rektorjem na dunajskem vseučilišču je bil izvoljen dvorni svetnik pl. Escherich. — Uboj med dijaki. Prvošolec na gimnaziji v Lovu, Basilijski Drakovsky je zaklal z nožem v prepiru svojega součence Michielskyja Zadal mu je tri zbodljaje. — Umor in samomor. V Karlovih varih je obstrlel poročnik Buchmann svojo ljubico in potem še samega sebe. — Štrajk so pričeli delavci železnice Dunderland tale pri Kristijani. Število strajkujočih znaša nad 1500. — Grozna družinska tragedija. V Kukišwu pri Lovu je prerezal grla kmet Winek svojim petim otrokom, ki so takoj umrli. Potem se pa je napil žganja in si še sam vrat prerezal. — Umrl je včeraj v Smichowu pri Pragi državni grof Kolowrat Krakovski. — Obsojen je bil urednik »Pos. Volkszeitung« v Berlinu zaradi žaljenja Veličanstva na 3 mesece zapor. — Zgorela sta pri požaru v Kirchbergu dva vola, ki sta tehtala 1400 kg. — Umoril je v Monakovem v Bruck ob Muri pristojen Julij Laschitz svojo postrežkinjo. — Vseled velike plohe je izstopila reka Dnjeper in poplavlja mnogo polja. Nad 40 hiš je pod vodo, mnogo mostov pa je razdrtilih. — Pobegnil je iz Dunajskega Novega mesta suspendiran prometni asistent južne železnice, inženjer Martini iz strahu pred kaznijo radi trčenja vlakov. — Nesreča. V Solnogradu je padel raz konja enoletnik Magg in bil povožen od tovrnega vlaka. Zadolbil je tolike poškodbe, da je dvomljivo njegovo okrevanje. — Roparji so ustrelili v Temešvaru dva policaja, ki sta jih zasedla pri ropu.

Nemiri na Hrvatskem.

Stanje v Zagrebu. Radi dogodkov v Zapršiču se je sestavil kazenski senat tako, da bodo skoro gotovo vsi demonstranti hudo kaznovani. Razpravo vodi predsednik sodišča Rotter a ne Ferić, kakor se je javljalo. V kazenskem senatu mora biti 5 oseb, dalje morajo biti trije sodniki, ki tvorijo večino, a kot votanti so nazvoči madjar. hlapeci: 1) Čačić, kot poverjenik vlade, 2) Čekuš, kateremu je mnenje predsednika najmerodajnejše, 3) Oswald, žid!!! 4) Većnik Križ, štreber. Razume se, da bodo ti možje sodili tako, kakor bo predsednik komandiral, a ne tako, kakor jim bo lastna vest narekovala. — V Zagrebu je nekako živahno postalo, z notranjim veseljem gledajo v bodočnost. Vest, da je Khuen za vedno ostavil Hrvatsko ne gre Zagrebčanom nič kaj v glavo, češ, kako bi naj on, grof Khuen, persona grata na dvoru, kapituliral in ostavil tako naglo Hrvatsko. On bi ja končno itak moral oditi; ali da bo odšel na tak način kot madjarski ministriški predsednik, tega se ni nihče nadejal. Na vseh obrazih se bere radovednost, kako se bo ta stvar završila, kdo bo ban itd., na vseh obrazih je izraženo željno pričakanje trenutka, ko bo res Zagreb lahko vzkliknil: Hvala Bogu, rešili smo se tirana za vselej. — Zagrebčani jako radi berejo slovenske novine in so trdno uverjeni, da so tudi Slovenci veliko pripomogli k padcu bana Khuena. — Med opozicionalcem se vedno tli ogenj prita-jene jeze nad madjarskimi napisi in ta ogenj bo vsplapolal visoko, če se ti napisi ne bodo v kratkem odstranili. V opozicionalnih klubih se vrše konference, dočim se opaža v madjarski stranki na veliko veselje naroda neko nespo-rzumljenje, antipatija med člani — znanjenja, iz katerih se lahko sklepa, da bo stranka kmalu razpala. Študenti, plačanci in ostala madjarska svojat globoko vzdihuje po globokem žepu bana Khuena, dočim med opozicionarci vlada najlepša sloga — pravi strah in trepet madjarske vlade. Zagreb je tri mesece žaloval, a sedaj se bliža nova doba, jasnjeja nego je bila pod dvajsetletnim banovanjem bana Khuena.

Iz Zagreba nam dalje poročajo: V Gospiću se vrši obravnava proti demonstrantom, ki so obtoženi radi demonstracij v Senju. Več jih je obsojenih na 12—18 mesecev težke ječe. — Demonstracije so se pojavile v Cerkvenici. Tu je narod igral narodno »kolo«, kar so pa oblasti zabranile. Narod je nato reagiral in bilo je več aretiranih, med njimi dva rojena Senjca, izgnana iz Senja. — Hrvatski sabor je preložen na nedoločen čas.

Revolucija v Zagorju.

V Varaždinu je bil včeraj sejm. Oblasti so se na ta dan skrbno pripravljale boječ se nemirov. — V lubuški okolici nemiri še trajajo. Pri zadnjih nemirih napravljena škoda se cení zelo visoko. Uradniki se ne upajo iti iz

stanovanj v svoje urade brez spremstva orožnikov in tudi vse komisije so ustavljene. Veliki župan je neki dan hotel podati svojo ostavko, češ, da on ne more dalje službovati če se nad nekaterimi kotari ne proglasi preki sod. Da bi ne izgubil svojega pomočnika ugodil je podban Krajcovič njegovi želji in proglasil nad lubuškim okrajem preki sod. — Še hušje stanje nego v Lubregu vlada v Pregradi. Na tisoče seljakov požiga in ruši z dinamitom madjarske farme. Madjaroni begajo kakor muhe semtertje. Vojaštvo se pridno nastanja po šolah, kar narod še bolj razburja. — V okolici varaždinski zaprejo vsako količak sumljivo osebo, bodisi moški ali ženska. Ljudstvo pa le dalje udriha po madjaronih; v dveh dneh so v treh kotarjih pretepli 30 madjaronov, ki se nahajajo vsi v že itak prenapolnjenih bolnicah. Če se bo še naprej tako barbarsko postopalo, bo kmalu vse avstrijsko vojaštvo v Zagorju. Ljudstvo vprašuje, kdo bo trpel stroške, a madjaroni se za to ne brigajo, nego ravna po svoji volji kakor v zemlji brezvladja. — Vest, da je bil dr. Dumaška napaden ni resnična, ker imenovani je vrl opozicionalec. — Vlada ima nalog razpisati volitev v 7. volilnem kotaru (Zlatar). Kot kandidatje se imenujejo pl. Halper, opozicionalec Franjo pl. Pisičič in varaždinski odvetnik dr. Pero Magdič. Razburjenost v tem okraju je velika, agitacija zelo živahna. Vojaštvo vsak dan prihaja. — V Sv. Križu-Začretju so se vršile zadušnice za padlimi žrtvami. Narod se je podal s trobojnicami na prsih v cerkev ter zahteval od obč. urada in barona Vraničanja, da razobesita črne zastave; oba sta ugodila želji naroda.

C. kr. komornik, veleposestnik Vladimir pl. Halper.

Kakor smo že poročali, izstopil je pl. Halper iz madjarske vladne stranke in prestopil v saboru k opozicionalcem; pl. Halper je bil voljen s silo bajonetov pri poslednjih volitvah v kotaru zlatarskem. On obuje v najvišjih aristokratskih krogih, a sedaj, ko je izstopil iz madjarske stranke, ga bodo čudno gledali v klubu madjarske narodne klike. Trdi se, da je imel včeraj v indemitetni razpravi govoriti in da se je sklenil položiti svoj mandat v kotaru zlatarskem. Napram narodu v Zlataru se je izrazil, da bo to storil zato, ker obsoja postopanje bana Khuena. — On reflektira na mesto vel. župana v Varaždinu in se ga morebiti celo pri imenovanju novega bana ne bo prezrlo. Provizorično se je pridružil stranki »divjakov«, a vendar simpatizira z opozicijo, kakor se je tudi že pred 15 leti prišteval velikim opozicionalcem Starčevičeve stranke. Poroča se nam, da je pl. Halper že položil svoj mandat.

Dogodki v Srbiji.

Prisega kralja Petra.

Včeraj je položil kralj Peter sledečo prisego: »Jaz kralj Peter Karagjorgjević zasedši prestol kraljevine Srbije in prevzemši kraljevo oblast prisegam Bogu vsemogočnemu in pri vsem, kar mi je najsvetejše in najdražje na tem svetu, da bom branil neodvisnost in enotnost državne uprave, da bom ohranil deželno ustavo nekršeno, da bom po tej ustavi in po zakonih vladal ter pri vseh svojih dejanjih in nehanjih imel pred oči blagor naroda. Prisegaje to svojo prisego svečano pred Bogom in narodom, kličem Boga za prič, kateremu bom dajal odgovor pred sodnim stolom. Tako gotovo mi pomaga gospod Bog! Amen!« Pred za-prisego je bila v dvorani slovesna služba božja. Kralj je prišel v popolni paradi, z mnogimi redovi na prsih. Prisego je govoril prav glasno. Po blagoslovu je zbrana množica zapela pesem »Mnogaja ljeta«. Kralj se je poslovil od množice z besedami: »Z Bogom, bratje!«

Kraljeva proklamacija.

Kralj je izdal na srbski narod proklamacijo, ki se deloma glasi: »Dragi moj narod! Pomenljiv je zame kakor tudi za deželo trenutek, ko se privikar obračam kot kralj na srbski narod. Narodno zastopstvo me je v soglasju s čustvi in željami celokupnega naroda izvolilo enoglasno srbskim kraljem. Svojemu dragemu narodu naznanjam, da z današnjim dnem nastopim svoje kraljeve pravice in dolžnosti. Z božjo naklonjenostjo in ljudsko voljo, s katero je bil pred stoletjem moj praded Črni Jurij (Kara Gorgje) izvoljen, da pelje srbski narod v sveto vojno za osvoboditev, prišel sem tudi jaz na prestol kraljevine Srbije, kjer je moj oče, knez Aleksander, vladal kot izvoljenec ljudstva 16 let Vajen, da vsikdar govorim in delam odkrito in jasno, odločen, da obrnem vso svojo skrb sreči in blaginji svojega naroda, smatram za svojo prvo dolžnost, pri tej svečani in važni priliki izraziti svoje notranje prepričanje, da mora biti vladar nosilec svobode in napredka svojega naroda.

Jaz hočem biti resnično ustavni kralj srbski in za me so vsa ustavna jamstva svobode in ljudskega prava svetinje, ki jih bom vedno najskrbneje čuval. Tudi zahtevam od vseh in vsakogar, da stori isto. Prešinjeno od teh načel, predam preteklo pozabnosti ter prepustim zgodovini, vsakogar po njegovih činih soditi. Potem pravi kralj, da bo gojil prijateljske zveze s sosednjimi državami. Srbski armadi zopet izreka priznanje za požrtvovalno delovanje za domovino. Proklamacija zaključuje: »Popolnoma občutim težo in velikost svojih vladarskih dolžnosti. Vendar bom prepričan o odkritosrčni podpori svojega naroda, privedel Srbijo do blagostanja, napredka in srečnega propevanja«.

Kronski svet.

Včeraj popoldne se je vršil prvi kronski svet pod kraljevim predsedstvom. Kralj je prosil ministrstvo, ki mu je dalo demisijo, naj nadaljuje posle do novih volitev v skupščino.

Iz kraljeve okolice.

Kralj je rekel kuhinjskemu nadzorniku, naj ga ne nadleguje z vprašanji, temuč naj kuha, kar hoče. Kralj Aleksander in kraljica Draga sta namreč imela navado, vsak dan s kuhinjskim nadzornikom se podrobno posvetovati, kakšni naj bodo obedi. Kralj je obdržal vso služinčad kralja Aleksandra Po mestu se vozi kralj vedno le v spremstvu edinega adjutanta, dočim je voz kralja Aleksandra spremljala tolika eskorta, da kraljevega voza skoraj niti videti ni bilo mogode.

Književnost.

Tamburica. Znani založnik J. Stjepušin v Sisku bo začel pod tem imenom s 1. julijem t. l. izdajati tamburaški zbornik. Tamburica bo prinašala vse, kar se tiče te narodne glasbe. List bo mesečni ter bo veljal na leto 8 K. Založnik prosi za prednaročbo posebno tamburaška društva.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 26. junija. Danes popoldne se je vršil ministriški svet. Govori se, da hoče celokupno ministristvo demisionirati zaradi padle vojne predloge.

Dunaj 26. junija. »Vaterland« piše, da je akcija nemških strank izzvala protiakcijo v slovanskem taboru. V ta namen se je baje sklenila nekaka pogodba med Čehi in Jugoslavlani, vsled česar bo mogoče ravno sto mož poslati v obstrukcijo. S tehnično obstrukcijo bi taka četa pri sedanjem pravilniku bila nepremagljiva ter bi razbila vsak čas parlament.

Zagreb 26. junija. Veliki župan varaždinski, Rubido je podal ostavko. Bo li sprejeta, se ne ve.

Budimpešta 26. junija. Khuen-Hedervary je že sestavil kabinet. V ministristvo so sprejeti vsi člani Szellovega ministristva razun brambovskega ministra Fejervarya in ministra à latere Szechenyja. Brambovski minister je postal generalni major Kolosvary, naslednik grofa Szechenyja pa grof Festetics.

Budimpešta 26. junija. Khuen-Hedervary si je opetovano ustno in pismeno prizadeval Fejervarya pregovoriti, da obdrži portfelj Fejervary pa je to odločno odklonil ter tudi odložil svoj mandat v državni zbor. Grof Apponyi je izjavil, da ne prevzame več predsedstva v državnem zboru.

Berolin 26. junija. Izid volitev v pruski državni zbor je po izvršenih dopolnilnih volitvah sledeči: Konservativci 52 mandator — staro število; pravna stranka 19 — izgubila 1; antisemitje 9 — izgubili 3; centrum 99 — izgubili 7; nacionalni liberalci 59 — izgubili 1; socialni demokratje 81 — pridobili 23; Poljaki 17 — pridobili 3.

Gospodarstvo.

Dobavni razpis. C. kr. ministristvo naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo dne 10. julija 1903 vršila v pisarni monopolnega oskrbnitstva v Belemgradu licitacija zaradi nabave papirja, desk, železnine in špecerijskega blaga. Uzorce in pogoje se lahko pogleda vsak delavnik v ekonomatu monopolnega oskrbnitstva in v pisarni tobačne tovarne. Oziralo

se bo le na one ponudbe za katere se je do dne 9. julija t. l. do 5. ure popoldne v blagajni monopolnega oskrbnitva položila kavicija, ki znaša za domačine 10% za inozemce 20%.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 26. junija 1903.

Naložbeni papirji.

100% majeva renta . . . 100.25

100% srebrna renta . . . 100.15

100% avstr. krona renta . . . 100.80

100% zлата . . . 121.15

100% ogrska krona . . . 99.55

100% zлата . . . 120.90

100% posojilo dežele Kranjske . . . 99.75

100% posojilo mesta Spljete . . . 100.—

100% Zadra . . . 100.—

100% bos. herc. žel. pos. 1902 . . . 101.—

100% češka dež. banka k. o. . . 99.70

100% z. o. . . 99.60

100% zast. pis. gal. d. hip. b. . . 101.—

100% pešt. kom. k. o. z . . . 101.25

100% pr. . . 106.40

100% zast. pis. innerst. hr. . . 101.—

100% ogr. centr. . . 101.—

100% deželne hranilnice . . . 100.50

100% zast. pis. ogr. hip. b. . . 100.—

100% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . . 100.—

100% češke ind. banke . . . 101.—

100% prior. Trst-Poreč lok. žel. . . 98.50

100% dolenskih železnice . . . 99.50

100% juž. žel. kup. 1/1. 1/1. . . 308.—

100% av. pos. za žel. p. o. . . 310.—

100% av. pos. za žel. p. o. . . 100.50

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . . 165.—

1860 . . . 175.—

1864 . . . 184.50

1868 . . . 245.—

1872 . . . 250.—

1876 . . . 157.75

1880 . . . 276.—

1884 . . . 280.—

1888 . . . 270.—

1892 . . . 273.80

1896 . . . 257.—

1900 . . . 261.60

1904 . . . 85.—

1908 . . . 88.50

1912 . . . 122.75

1916 . . . 123.75

1920 . . . 18.70

1924 . . . 19.70

1928 . . . 436.—

1932 . . . 440.—

1936 . . . 84.25

1940 . . . 88.25

1944 . . . 75.—

1948 . . . 79.—

1952 . . . 70.—

1956 . . . 73.—

1960 . . . 54.40

1964 . . . 55.50

1968 . . . 26.50

1972 . . . 27.60

1976 . . . 68.—

1980 . . . 71.50

1984 . . . 79.—

1988 . . . 82.50

1992 . . . 452.—

1996 . . . 460.—

2000 . . . 82.50

2004 . . . 83.50

2008 . . . 869.50

2012 . . . 670.50

2016 . . . 1623.—

2020 . . . 1633.—

2024 . . . 660.25

2028 . . . 661.25

2032 . . . 732.—

2036 . . . 733.—

2040 . . . 251.—

2044 . . . 252.—

2048 . . . 652.50

2052 . . . 653.50

2056 . . . 370.50

2060 . . . 371.50

2064 . . . 1616.—

2068 . . . 1620.—

2072 . . . 464.—

2076 . . . 465.—

2080 . . . 375.—

2084 . . . 379.—

2088 . . . 353.—

2092 . . . 355.—

2096 . . . 152.—

2100 . . . 153.—

Zitne cene v Budimpešti.

dne 26. junija 1903.

Termin.

Šešnica za oktober . . . za 50 kg K 7.36

„ „ „ „ „ 50 „ „ 8.15

Koruzna „ „ „ „ „ 50 „ „ 6.23

„ „ „ „ „ 50 „ „ 6.26

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.20

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

„ „ „ „ „ 50 „ „ 5.42

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

(972-24)

Kdor ve za sedanjí natančni naslov

obratnega vodje pri električni na-

pravi, gospoda **Julija Schlich-**

tinga, ki je meseca marca 1902 bival

v Kranju, naj ga naznani proti povr-

nitvi stroškov do zneska 4 krone pod

„B 37347“ na M. Dukas-a nasl.

Dunaj I./I. (1684)

samo 20, s pošto 25 vin.

Elegantno vezan

vožni red

pri (1681-1)

Ivanu Bonaču v Ljubljani.

Proda se pod ugodnimi pogoji

jednonadstropna

hiša z vrtom

Več pove upravníštvo »Sloven-

skega Naroda« (1675-1)

2 meblovaní

mesečni sobi

oddaste se na Mestnem trgu

št. II, I. nadstropje. (1630-3)

Poizve se v trgovini Fr. Iglič.

S

sta najbolj koristni štedilni mili

za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Ljubljana.

Kdor ve za sedanjí natančni naslov

učitelja gospoda **Josipa Sa-**

biča, ki je meseca aprila 1901

stanoval na Brezovici p. Vič, potem pa

na Vrhnikih, naj ga naznani proti po-

vrnitvi stroškov do zneska 4 krone pod

„B 37347“ na M. Dukas-a nasl.

Dunaj I./I. (1685)

Tri besede so?

Pijmo

Cvekov

brinove!

(1669-2)

Dragotin Puc

tapetar

zaloga pohištva mizarske

zadruga v Št. Vidu

pri Ljubljani

Ljubljana

Gradišče št. 5.

Zdravilišče za nervozne, bolne vsled

alkohola in okrepčanja

potrebne.

Abstinenci sanatorij

„TANNHOF“ v Gratweinu

štajersko.

(1600-8)

Penzijska

cena vključno s stroški za

zdravljenje od 5 gld. višje. Mična, mirna

lega. Pojasnila daje zastoj in franko ravateljstvo.

Zično steklo

za vrhno svitlobo, tovarniška in delav-

niška okna, cvetličnjake in rastlinjake,

verande in talne konstrukcije i. t. d.

Priznana najboljši stekleni material sedanosti

dobavlja

akcijska družba za industrijo stekla

(Aktiengesellschaft für Glasindustrie)

prej Frid. Siemens

Neusattl pri Elbogen

(Češko).

„ANDROPOGON“

(Iznajdilec P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljši, vsa pričakovanja prekaša-

joče sredstvo za rast las, katero ni

nikakor sleparstvo, ampak skozi leta z

nenavadnimi uspehi izkušena in zjam-

čena neškodljiva tekočina, ki zabrani

izpadanje las in odstrani pra-

haje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi

že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast

las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasti

lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo

naravno barvo. — Mnogoštevilna prizna-

nja. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih kraj-

ih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatev

v Ljubljani pri gospodu

Váso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. E. Mahr

in U. pl. Trnkoczy v Ljubljani

in g. A. Kant v Kranju. Dobiva

se tudi v Novem mestu v le-

karni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. (213 23)

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko-

munalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev

in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Zamenjava in ekskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 2.

Daje predjume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti

kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške

zenitninske kavicje.

Ekskompt in inkasno menic.

Borzna poročila.

Tovarna mila

Pavel Seemann

Ljubljana.

Spretno

šiviljo in učenke

sprejme takoj (1673-1)

B. Klemenčič

Mestni trg št. 3.

Klavir

se proda jako ceno.

Sredina (Prule) št. 12.

Koncert

s plesom

pride (1676)

tamburaški klub „Triglav“

v nedeljo, 28. t. m.